د کمال خان بند سیاسي او اقتصادي ارزښت او د افغانستان د اوبو دمهار ګټې

پوهنيار فياض ګل مظلوم يار د ننګرهار پوهنتون استاد[1]

لنډيز

د کمال خان بند د هلمند د سيند له پاسه د نيمروز ولايت مرکز زرنج ښار په ۹۵ کيلومترۍ د چهار برجک ولسوالی کې موقعيت لري، جوړ شوی. ددغه بند د جوړيدو اصلي موخه د موسمي خطرناکو سيلابونو کنترول، د کرهنيزو ځمکو خړوبول او په ټوله کې دافغانستان اوبو مهارول دي. دغه بند دځمکو د خړوبولو ترځنګ به يوه څلور دوربينه د برېښنا دستګاه هم ولري. د يادې علمي مقالې څخه اساسي موخه د افغانستان د اوبو مهارولو ګټې او د کمال خان بند جوړيدو سياسي، فرهنګي او ټولنيزو ښيګڼو بيانول دي. په دې څېړنه کې د افغانستان د اوبو مديريت، د اوبو کڅه، د کمال خان بند تاريخي مخينه او تسمې وجه، د کمال خان بند جغرافيايي، سياسي، اقتصادي او ټولنيز ارزښت او همدا شان د افغانستان د اوبو مديريت په اړه د ګاونډيو اندېښنو ته اشاره شوې. دا چې د کمال خان بند يوه ملي پروژه ده نو د څېړنې اصلي سوال دادی چې ياده پروژه به د افغانستان لپاره کوم فرصتونه رامنځ کړي. د يادې علمي مقالې ليکنه کتابتوني بڼه لري. د ددې علمي مقالې موندنې ښايي چې د کمال خان بند د رغيدو په واسطه به افغانستان وکولی شي، خپلې اوبه مهار او کنترول، د بيکارۍ کچې ټيټوالی، د برېښنا دستګاه جوړيدل، د ځمکو خړوبول، د اوبو څخه د سياسي فشار په توګه ګټه اخستنه، د سيمې ښيرازي او ولسونو ته د ښښاک پاکې اوبه رامنځ ته کول دي.

کليدي کليمې: کمال خان، هايدروپوليتيک، د اوبو مديريت، اقتصاد، سياست، امنيت

سريزه

افغانستان د نړۍ هغه هېواد دی چې ټول سيندونه يې له خپلې خاورې سرچينه اخلي، خو اوبه يې تر ډېره بريده نورو هيوادونو ته ځي. لکه څنګه چې کشمير د خپلو اوبو د سرچينو په موخه د جګړې او کشمکش ميدان دی، همداسې افغانستان د څو لسيزو کشمکشونو يو سبب همدا اوبه دي. څېړني ښيئ چې په افغانستان کې نظر د اوبو نورو سرچينو ته له سيندونو او کانالونو ډېره ګټه پورته کيږي. په ټول هېواد کې ۱۳۰ لوی او واړه سيندونه شتون لري چې له دې جملې ۴۳ يې لوی دي. د افغانستان ټول سيندونه په پينځو برخو ويشل شوي دي. د ارقامو له مخې داوبو لګولو د سيستم ۸٤ سلنه سيندونه او کانالونه، ۸ سلنه چينې ۷ سلنه کاريزونو او ۱ سلنه څاګانې جوړوي. د افغانستان د اوبو زيرمې سيندونه (امو سيند، کوکچې، واخان، بدخشان، کندز، تاشقرغان، بلخ اب، اندخوی، قيصار، کابل، کنړ، الينګار، اليشنګ، پنجشير، لوګر، [illegible] ارغنداب، [illegible] غزني، [illegible] غوربند، کرم، ثمکنيو، ترنک، ګومل، لورا، هاورت، خاشرود، [illegible] ارغسان، موسی قلعه، شيرين تګاب، ميمې، چپچلک، [illegible] فراه رود، سرپل، باميانو، جنوبي سالنګ، خان اباد، ترنګ، شکردرې، سره رود، پنج او فرخار سيندونه) او ولاړې اوبه يا جهيلونه (زرقول، چقمقتين، شيوا، سيستان، کود زره، ناور، غزني) جوړ وي. د افغانستان ولاړې اوبه ډيرې په مرکزي، غرنيو سيمو او په لويديزو دښتو کې شتون لري. دافغانستان داوبو سرچينې او اوبه اخستونکې حوزې دهندوکش لړۍ او دهغه لوړې څوکې جوړوي په تيره بيا هغه تلپاتې واورې چې دواخان، پامير، ختيز او لويديز هندوکش او د بابا په غره باندې کلونه کلونه پرتې وي، د پسرلي او اوړي په موسم کې ويلي کيږي او بيلا بيلو برخو کې

Ketabton.com

---

[1] fmazloumyar@gmail.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهیږي. په ټول هېواد کې د سیندنو د اوبو جریان تیز دی چې هر کال ګڼ شمیر زیانونه هم هیوادوالو ته اړه وي. د هېواد له اوبو څخه د بریښنا د تولید په برخه کې په لومړي ځل د امیر حبیب الله خان په وخت کې ګټه واخیستل شوه.

کمال خان بند په هرات کې د سلما بند، فراه کې د بخش اباد بند تر څنګ د افغانستان په لویدیز کې د اوبو تر ټولو ستر بند بلل کېږي. دا بند پر هلمند سیند جوړېږي چې د کابل له غرونو سرچینه اخلي او د افغانستان او ایران ترمنځ د هامون په نوم ګډ ډنډ یا جهیل ته تویېږي. کمال خان بند له ۷ میګاه واټو تر ۹ میګاه واټه برېښنا تولیدولی شي. د کمال خان بند ډېره ساحه دښتې نیولې. دا بند ۱۶متره لوړوالی او د ۵۲ میلیونه متره مکعب اوبو ذخیره کولو ظرفیت لري او شا اوخوا ۱۸۰ زره هکتاره ځمکه خړوبوي.

ددې بند جوړولو چارې په دریو مرحلو کې تر سرې شوې چې لومړۍ مرحله په ۱۳۹۱ لمریز کال، دوهمه مرحله یې په ۱۳۹٤ لمریز کال کې بشپړه شوه خو مهمه او حیاتي برخه دریمه وه چې د افغان حکومت د اوبو د مهارولو د ځانګړي لیدلوري پر اساس ۱۳۹۹ لمریز کال د افغان دولت د پراختیایي بودیجې څخه د ۷۸ میلیونه امریکایي ډالرو په ارزښت بشپړه شوه. دا بند د افغانستان پنځه زر کلن تاریخ تر لس زره کلن پورې رسوي او نړۍ ته د افغانستان د لرغوني تمدن ښکارندوي کوي. کمال خان بند له بشپړېدو وروسته به د افغانستان ۲۷۸۸ میلیونه متر مکعبه اوبه مهار کړي. ۵۵ میلیونه متر مکعب اوبه ذخیره کوي، ۱۷۴ زره هکتاره کرنیزه ځمکه به خړوبه کړي او د ۹ مېګاواټه برېښنا د تولید ظرفیت به ولري.

د څېړنې موخې

د افغانستان لپاره د اوبو د مهار کولو ګټو پیژندل

د کمال خان بند سیاسي، ټولنیز او اقتصادي ارزښت روښانه کول

د څېړنې پوښتنې

د افغانستان د اوبو مدیریت د هېواد لپاره کوم فرصتونه رامنځ کوي؟

د کمال خان بند د جوړیدو ارزښت څه شی دی؟

د څېړنې کړنلاره: په دغه څېړنه کې له تحلیلي روش څخه کار اخستل شوی دی، د موضوع د څرنګوالي په نظر کې نیولو سره د څېړنې کړنلاره کتابتوني بڼه لري چې د مختلفو کتابونو، مقالو او دانټرنیټ له سایټونو څخه په کې ګټه اخستل شوې ده. د څېړنې لاسته راوړنې په توصیفي او تحلیلي بڼه بیان شوي دي.

د څېړنې محدودیتونه: په دې څېړنه کې پر ملي ژبو دمعتبرو کتابونو، رسالو اومقالو نه شتون، دسیمې څخه عملي لیدنه، دوخت کموالی او ترټولو یې داده چې افغان حکومت د اوبو اړوند مسایل اومواد محرم بولي اوپه دې اړه داړوندو دولتي ادارو نه همکاري هغه ستونزې وې چې څېړنه یې یوڅه کم رنګه کړې ده.

د څېړنې ارزښت: د افغانستان اوبه او د هغې مهارول د ټولو افغانانو ګډ میراث او یوه ملي موضوع ده، نو د کمال خان بند او ورته بندونو په ارزښت پوهیدل له هېواد والو سره دا مرسته کوي، تر څو د شخصي فکر څخه د ملي فکر پر لور خپل لیدلوري ته بدلون ورکړي، ددې څېړنې ارزښت په دې کې دی چې د کمال خان ملي بند په اړه هر اړخیزه معلومات لوستونکو ته وړاندې کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغانستان د اوبو مدیریت اړتیا او ګټې

اوبه هغه حیاتي منبع ده، چې انسانان یې په نه شتون کې ژوند نه شي تیرولی. په نړیواله کچه د تیلو او نورو سون توکو څخه د اوبو ارزښت او قیمت لوړ دی. تیل او ګاز بدیل لري، خو اوبه بدیل نه لري، په خلیج او عربي هېوادونو کې د نفتي توکو پر نسبت د اوبو قیمت لوړ دی. په نړۍ کې د څښاک وړ او خوړو اوبو زیرمې کمې دي مګر افغانستان د خوږو اوبو پراخه زیرمې لري خو د نه مدیریت له امله ګاونډیو هېوادونو ته په وړیا ډول بهیږي. تقریبا د افغانستان ٦٠ سلنه وګړي د څښلو پاکو اوبو ته لاسرسی نه لري. افغانستان کابو ۸ میلیون هکتاره د کرنې وړ ځمکه لري، چې اوسمهال نیمایي برخه یې په سنتي او لرغوني شکل کرل کیږي. پاتې نوره ځمکه شاړه ده او اصلي لامل یې د اوبو نشتوالی ښودل شوی دی، په داسې حال کې چې د اوبو او برېښنا وزارت شمېرو له مخې افغانستان کابو ۷۵میلیارد متر مکعبه د اوبو زیرمې لري، چې ۷۰ سلنه یې ګاونډیو هېوادونو او پاتې ۳۰ سلنه یې د هېواد په داخل کې ترې ګټه اخیستل کیږي.

په نړیواله کچه د اوبو في متر مکعب قیمت تر ۲ ډالرو ټاکل شوی دی. ایران خپلې اوبه د نل لیکې له لارې په عراق پلوري. خو په مقابل کې بیا د افغانستان د هلمند سیند اوبه چې ارزښت یې میلیاردونو ډالرو ته رسیږي، په وړیا ډول ترلاسه کوي. که چیرې افغانستان خپلې في متر مکعب اوبه په یو ډالر پر ګاونډیو وپلوري، نو د کال به ۵۰ میلیارده ډالر عاید د اوبو پلورلو څخه ترلاسه کړي. همدارنګه که د افغانستان پر اوبو بندونه جوړ شي، د ۲۲ میلیون کیلو واټه في ساعت د برېښنا تولید ظرفیت لري. د افغانستان پر سیندونو د بندونو جوړولو سره هم اوبه مدیریت شي او همدارنګه د هېواد داخل کې به د برېښنا تولید ظرفیت لوړ شي. که چېرته د افغانستان اوبه په ښه شکل مدیریت او کنټرول شي نو د نورو هېوادونو له اړتیا به خلاص شي، په ټوله کې ویلی شو که چېرته د هېواد اوبه مهار شي نوافغانستان به له یادو ستونزو څخه بې غمه شي. د اوبو په مهارولو سره افغانستان کولی شي د هېواد مختلفو سیمو ته د نهرونو او ویالو په کیندلو سره ټولې هغه زراعتي ځمکې چې تراوسه بې ګټې پاتې دي، ګټه واخلي. که د شمال او سویل لویدیز ډاګونه او دښتې ابادې شې نو افغانستان به د زراعتي تولیداتو له مخې خودکفا شي. د کور دننه اړتیاوو سر بېره به وکولای شي نړیوال بازار ته د وچوو مېوو ترڅنګ تازه مېوې او سبزیجات هم صادر کړي https://arzakht.com/posts/٦٢.

کولی شو ووایو چې افغانستان د اوبو په مهار کولو او سم مدیریت سره لاندې لاسته راوړنې لرلی شي:

- د افغانستان د اوبو په مهار کولو ټولټال د ۵۴۵ بندونو د جوړیدو امکان شته.
- افغانستان به کافي بریښنا ولري.
- د بریښنا له انرژي څخه نه یوازې د روښنايي لپاره ګټه اخیستل کیږي، بلکې د ټولنې د ژوندانه د هوساینې، اقتصادي ودې، تخنیک، د بریښنايي وسایلو روښانول، د واټر پمپونو په واسطه د اوبو راویستلو، دکور روښانولو، یخچالونو، ټلیفون چارجولو، تلویزیون، کمپیوټر او انټرنیټ، صنعت، ساینسي، نظامي وګړنیز او ټولنیز پرمختګ کې ګټه اخیستل کیږي.
- افغانستان به سویلي اسیا هېوادونو ته بریښنا صادره کړي.
- د هېواد پیسې په ثبات پیداکړي.
- افغانستان به میلیونونه بهرني اسعار ترلاسه کړي.
- له ګاونډیو هېوادونو سره د اوبو د ویش پر سر په تړونونو کې باید د ګاونډیو هېوادونو د زیاتو اوبو په تړاو له دوی څخه پیسې وغوښتل شي.
- د کرنې په برخه کې به هغه ځمکې چې شاړې دي، د کښت وړ وګرځي.
- خصوصي سکتور به هڅه وکړي چې په دې برخه کې پانګونه وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بهرني اسعار ترلاسه کيږي، بربښنا، حيوانات، کرنه ، سوداګري به پراختيا وکړي. د ترانزيت ستونزه حليږي، صادرات ډيريږي، زرګونه خلکو ته کار پيداکيږي.
- د سوداګريز بيلانس کسر به ورسره لمنځه لاړ شي.
- افغانستان به ټول عمر د ټرانزيټ له ستونزې خلاص شي، هېواد به له نژدې اوغوره لارو څخه ګټه پورته کړي(نيازی،۱۳۹۷: ٦٦).

د افغانستان د اوبو اندازه

افغانستان په کال کې پنځه اويا (۷۵) ميليارده متره معکبه اوبه لري، چې له دې جملې څخه يې اوه پنځوس (۵۷) ميلياردە متره معکبه اوبه د ځمکې پر سر او نورې اته لس (۱۸) ميلياردە يې تر ځمکې لاندې دي. له نېکه مرغه د افغانستان د اوبو نوي (۹۰) سلنې پورته ټولې خوږې اوبه دي، د خوږو اوبو د مقدار له پلوه کيدی شي افغانستان په نړۍ کې سارى ونه لري. د افغانستان د ځمکې د سطحې له ټولو اوبو يوازې شل ميلياردە (۲۰) متره معکبه اوبو څخه په هېواد کې ګټه پورته کېږي او نورې اوه دېرش (۳۷) ميلياردە متره معکبه اوبه په وړيا ډول د ګاونډيو هېوادونو ته ځي. د افغانستان کرنيز سکتور په هره ثانيه کې ۱۱۰۰ متره معکب اوبه لګول کيږي. په هېواد کې د هر نفر لپاره د اوبوکلنی لګښت د يو څخه تر دوه زره متره معکب اوبه په نظر کې نيول شوي دي. افغانستان خپلو ټولو اوبو څخه يوازې ديرش سلنه ګټه اخلي، دا په داسې حال کې ده چې د افغانستان ۵،۳ ميليون هکتاره ځمکه د کښت وړ ده، خوا اوسمهال يوازې ۱،۶ ميليون هکتار څخه ګټه اخستل کيږي.

د څېړنې موندنې

د کمال خان بند تاريخي مخينه

د کمال خان بند رغيدنه د افغانستان لپاره حياتي موضوع ده. ياد بند تقريبا لس زره کلنه تاريخي مخينه لري چې د جوړېدو چارې يې د ګوډ تېمور تر وختونو پورې رسيږي. د کمال خان بند سيستانيانو سره د تيمور د جګړې په پايله کې ونړيد او تر ډېر وخته پورې همداسې نړيدلی پاتې شو. د ظاهر شاه د واکمنۍ پر مهال د ياد بند د رغولو لپاره مثبت ګامونه پورته شول چې پدې لړ کې کولی شو د وخت د صدراعظم محمد موسی شفيق د کړنو يادونه وکړو. محمد موسی شفيق د کمال خان بند د بيارغولو، د هېواد د اوبو د کنترول او ايران سره د يادو اوبو د شخړې او سياسي ترينګلتيا د حلولو لپاره د ايران د وخت لومړي وزير اميرعباس هويدا سره خبرې اترې پيل کړې. د خبرو په پايله کې د دواړو هېوادونو ترمنځ د اوبو د وېش په هکله ۱۲ ماده يي هوکړه ليک لاسليک شو. د ياد هوکړه ليک د دويمې مادې پر اساس او د ۱۹۲۰ د بارسلونا کنوانسيون پر اساس ايران هېواد ته حق ورکړل شو چې کمال خان بند څخه په ثانيه کې ۲٦ متر مکعبه او په کال کې ۸۱۳ ميليون متر مکعبه اوبه ترلاسه کړي(کليوال،۲۰۱۷: ۱). خو د وخت تېرېدل او د بند جوړېدو ته نه پاملرنه د دې لامل شوه تر څو ايران د امضا شوي هوکړه ليک خلاف څو چنده او په کال کې شاوخوا ۱،۵ ميلياردە متر مکعبه اوبه ترلاسه کړي. په ۱۳۴۵ لمريز کال د افغانستان لومړي ولسمشر سردار محمد داوود خان د واکمنۍ پر مهال د بند د بيارغونې او سروې چارې د دوهم ځل لپاره پيل شوې خو د ثور د کودتا او نورو سياسي عواملو له کبله نيمګړې پاتې شوې. په ۱۳۹۰ لمريز کال د حامد کرزي د واکمنۍ پر مهال د بند د بيارغونې اصلي کار په درې برخو کې پيل شو. د لومړۍ برخې د بيارغونې تړون د (تدس) په نامه تاجکستانۍ کمپنۍ سره وشو چې د لومړي پړاو چارې يې د ۱۰ ميليونو ډالرو په ارزښت د ۳٦۸۴ مترو په اوږدو د هلمند سيند ختيز ته د انحرافي دېوال جوړېدل ول، په ۱۳۹۳ لمريز کال کې بشپړ شو. ددې سترې او بنسټيزې اقتصادي پروژې د دويم پړاو کار چې ۴۷۰۰ مترو په اوږدو ، ۱۳ متره لوړوالي او شپږ متره پلنوالي دېوال و، د هلمند سيند لويديز خواته د شاوخوا ۱۵ ميليونو ډالرو به ارزښت بشپړ شو. د بند د جوړېدو د دريم پړاو کار هم د ملي وحدت

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت له خوا د ۱۳۹۶ د ثور میاشت کې پرانستل شو. د بند دې برخې کې د ۲۰۰ مترو په اوږدوالی سره په پاخه ډول د سیند منځ کې د دېوال جوړېدل او د برېښنا د تولید د دستګاه لګول وو.

دکمال خان بند د نوم د تسمیې وجه

کمال خان په نیمروز کې یو وطندوست او مبارز ځوان وو چې د تاریخي اسنادو له مخې شاوخوا ۷۰۰ کاله وړاندې په دې سیمه کې واکمن وه او په دې ځای کې یې په لومړنیو امکاناتو بند جوړ کړی و. تاریخ لیکونکی محمد اعظم سیستانی د یوه انګلیسي افسر ایوان سمیت د یادښتونو په استناد لیکلي:((سردارکمال خان سنجرابي په چهار برجک کې میشت و او د آبادی او اوبو لګولو چارو ته یې ډېر ارزښت ورکاوه)). سیستانی وایي:((په منځنیو پیړیو کې د هلمند پر سیند ډېر بندونه جوړ شوي وو چې پراخې ځمکې یې خړوبولې. دا بندونه د ګرشاسپ بند، د رستم بند، د حمزه بلواخان بند ، یک آب او سیستان په نومونو یاد شوي دي)). کمال خان سنجرابي د خپل ژوند پروخت د هلمند سیند د اوبو د کابو کولو په موخه د خپلو هڅو په لړ کې هلته د اوبو له پاره څو بندونه جوړ کړل، ترڅو د نیمروز حاصل خیزو ځمکو ته د هلمند له سیند څخه اوبه چمتو کړي. کمال خان توانیدلی و چې په خاورو او لرګیو سره د هلمند اوبو ته بند جوړ او لرغونی سیستان سمسور کړي. کله چې تیمور په دې سیمه یرغل وکړ کمال خان او ملګرو یې له مقاومت سره سره ژوند له لاسه ورکړ او د ده له خوا جوړ شوی بند هم ونړول شو. کمال خان د همدې بند په سیمه کې خاورو ته سپارل شوی و. په همدې خاطر دا بند د هغه نومیالي کمال خان سنجرابي په نوم نومول شوی.

دکمال خان بند جغرافیایي موقعیت

د کمال خان بند د افغانستان په سویل لویدیزه حوزه نیمروز ولایت کې د هلمند پر سیند چې د زرنج ښار څخه ۹۵ km واټن لرې په چهار برجک ولسوالۍ کې موقعیت لري، چې د نیمروز حاصل خیزو ځمکو ته اوبه چمتو کوي. کمال خان بند په هرات کې د سلما بند، فراه کې د بخش اباد بند تر څنګ د افغانستان لویدیز کې د اوبو تر ټولو ستر بند بلل کېږي. دا بند پر هلمند سیند جوړ شوی چې د کابل له غرونو سرچینه اخلي او د افغانستان او ایران ترمنځ د هامون په نوم ګډ ډنډ یا جهیل ته تویېږي. کمال خان بند له ۷ میګاواټو تر ۹ میګاواټه برېښنا تولیدولی شي. د کمال خان بند ډېره ساحه دښتې نیولې. دا بند ۱۶متره لوړوالی او د ۵۲ میلیونه متره مکعب اوبو ذخیره کولو ظرفیت لري او شا اوخوا ۱۸۰ زره هکتاره ځمکه خړوبوي(مرکز پژوهش های توسعه و اینده نگری، ۱۳۹۷: ۱۶۷).

په نیمروز ولایت کې د کمال خان د اوبو بند

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کمال خان بند اقتصادي او سیاسي ارزښت

۱. د افغانستان د اوبو د کنترول او مدیریت: اوبو د مدیریت او کنترول لپاره تراوسه په افغانستان کې کوم بنسټیز کار ندی شوی. داچې نړۍ او په ځانګړې توګه د افغانستان ګاونډي هېوادونه د اوبو د کموالي، د وګړو د چټکې ودې او د چاپېریال د ککړتیا له ستر ناورین سره مخ دي، د افغانستان د اوبو مدیریت به د اقتصادي پرمختګ لپاره تر ټولو ستر ګام وي.

۲. لویه ستونزه چې په هېواد او په ځانګړې توګه په نیمروز کې شتون لري د موسمي سېلابونو شتون دی، ډېری وخت د ورښتونو په موسمونو کې د ډېرو ورښتونو له کبله د اوبو سطحه لوړیږي او د خطرناکو سیلابونو لامل ګرځي، چې یاد سیلابونه تل د خلکو لپاره ګڼ اقتصادي زیانونه رامنځ ته کوي. د کمال خان بند په بیارغېدو سره به د نیمروز ولایت او شا او خوا سیمو د سېلابونو زیانونو مخنیوی وشي(علیزاده،۱۳۹۸: ٦۷).

۳. دا بند د سېلابونو په کنټرول کې مهم رول لري. پخوا به چې کله سېلابونه یا ډېرې اوبه راتللې هغه به مستقیماً د ایران خاورې ته اوښتې. ددغه بند په جوړېدو افغانستان کولی شي چې دا اوبه د هېواد دننه خاوره کې زېرمه کړي او بیا وروسته چې څومره د هلمند معاهده ده د هغې په اساس ایران ته حقابه ورکړي(روڼ،۱۳۸۷: ۳۳).

٤. د بند د جوړېدو بل لوی ارزښت د ځمکې خړوبول دي. افغانستان یو کرنیز هېواد دی او د کرنې سکتور د ودې لپاره حیاتي موضوع د اوبو شتون او پر وخت رسول دي. د کمال خان بند په جوړېدو سره به د شته اوبو یوه برخه مدیریت او د بند شاوخوا، ۱۸۰۰۰۰ زره هکتاره ځمکه به خړوبه شي، چې دا کولی شي د نیمروز ولایت د کرنې په وده او د هېواد اقتصادي پرمختګ کې بنسټیز رول ولوبوي(خیرابی و دیگران،۱۳۹۷: ۷۸ـ۷۹). دا بند کولی شي نیمروز ته یو اساسي پرمختګ ورکړي. د نیمروز پراخې او شاړې دښتې خړوبې کړي او د کرنې په سکتور کې د لوی پانګونې باعث شي.

۵. د کمال خان بند په جوړېدو به افغانستان، ایران ته د هلمند معاهدې په اساس له حقابې څخه زیاتې اوبه ورکول به د مادیاتو په مقابل کې کیږي چې له دې لارې به افغانستان په زرګونه او میلیونونه ډالر عاید لاسته راوړي.

٦. د کمال خان بند جوړول به له ایران سره د متقابلو سیاسي او دیپلوماتیکو اړیکو په رغولو کې رغنده رول ولري.

۷. د کمال خان بند افغان دولت ته دا فرصت په لاس ورکوي چې ددې بند څخه د ایران په وړاندې د یوې سیاسي الې په توګه ګټه واخلي.

۸. د کمال خان بند په جوړېدو سره به له یوې خوا دا اوبه مهار او د اضافي اوبو د جریان مخنیوی وشي او له بلې خوا به د هلمند د اوبو معاهده چې محمد موسی شفیق له ایران سره امضأ کړې وه، یو ځل بیا را ژوندۍ او پلي شي(پیرامي، ۱۳۹۸: ۷۸).

۹. د کمال خان بند بل ارزښت یې د برېښنا د تولید مسئله ده، اوسمهال افغانستان د برېښنا له کبله یو اړ هېواد دی. افغانستان ۷۰ سلنه خپله د اړتیا وړ برېښنا له ګاونډیو هېوادونو په ځانګړې توګه له تاجکستان، ازبکستان، ترکمنستان او ایران څخه واردوي. له دې کبله د کال شاوخوا ۲۲۰ تر ۲۷۰ میلیونه ډالره له لاسه ورکوي. که چېرې د افغانستان د برېښنا له ټولو داخلي تولیدي سرچینو څخه ګټه پورته شي، کولی شي په ټولیزه توګه د کال ۱۲۲ زره مېګاواټه برېښنا تولید کړي. د برېښنا د تولیدي سرچینو له جملې څخه یو د کمال خان بند دی چې بیارغونې سره کولی شي ۸ تر ۹ مېګاواټه برېښنا تولید کړي (خیرابی و دیگران،۱۳۹۷: ۷۸ـ۷۹).

۱۰. د کمال خان بند د هېواد د وګړو لپاره د کار او روزګار د زمینې برابرول دي. له بده مرغه افغانستان هم د نورو وروسته پاتې هېوادونو په څېر د بیکارۍ له ستر ناورین سره مخ دی. د هېواد د وګړو د وزګارتیا کچه تر ۴۰ سلنه پورې رسیږي. بیکاري کولی شي تر شا نورې ټولنیزې ستونزې وزېږوي. له بده مرغه په دا ورستیو کلونو کې د پرېمانه بهرنیو مرستو او پانګو په شتون کې هم د افغانستان دولت ونه شو کړای چې له دې طلایي چانس څخه ګټه پورته کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱. د کمال خان بند جوړول کولی شي افغانانو ته د ښناک د اوبو په برابرولو کې حیاتي رول ولوبوي. نیمروز یو ریګي (شګلن) ولایت دی او د افغانستان د هغو ولایتونو له جملې څخه دی چې ځاګانې یې تروشې اوبه لري چې د ښناک او کرهنې لپاره مناسبې ندي. د زرنج او د ښار شاوخوا خلکو لپاره د اوبو اصلي سرچینه د هلمند سیند دی، ددې سیند پر سر د کمال خان بند جوړېدل به تر ډېره د ښناک د اوبو په مهارولو او برابرولو کې مهم رول ولوبوي.

۱۲. د کمال خان بند په شان د نورو بنسټیزو پروژو پلي کول به وکړای شي په افغانستان کې د امنیت په راوستلو او د اقتصاد په پیاوړي کولو کې حیاتي رول ولوبوي او له دې سره به خلکو ته په سیده او نا سیده کاري فرصتونه رامنځ ته شي. د سړي سر عاید به لوړ شي. د وګړو فقر او غربت کچه به را ټیټه شي. د هېوادوالو د ژوند په کیفیت کې به ښه والی راشي او هېوادوال به مو د ښه ژوند خاوندان شي. بهرنیو هېوادونو ته غیر قانوني او له خطره ډک سفرونه به کم شي. د جرمونو په اندازه کې به کموالی راشي. په پای کې به د هېواد امنیت او تلپاتې سولې ته زمینه برابره شي او افغانستان کې سوله او ثبات د سیمې او نړۍ به سیاسي او اقتصادي ثبات کې حیاتي رول لوبولی شي(عبدی، ۲۰۲۰: ۲۰ـ۲۲).

په ګاونډیو هېوادونو د افغانستان د اوبو دمدیریت اغیزې

افغانستان د اوبو په ګرداب کې راګیر هغه هېواد دی چې تر اوسه یې خپلو ګاونډیو هیوادونو سره د اوبه پر سر ستونزې حل شوي نه دي. یوازې د هلمند د سیند پر سر له ایران سره یو تړون لاسلیک شوی دی چې له مخې، ایران په هره ثانیه کې د ۱۷۶ متره مکعبه اوبو څخه یوازې د ۲۶ متره مکعبه اوبو د کارولو حق لري(کلیوال،۲۰۱۷: ۱). د ایران حق په یو کال کې شاوخوا ۸۲۰ میلیون متره مکعبه ته رسیږي. د شوي تړون پرخلاف چې په کې درې سیمې د اوبو د اخستلو لپاره ټاکل شوی وې، له ۳۰ تر ٤٠ سیمو څخه اوبه اخلي. ایران هڅه کوي تر څو له افغانستان څخه ډېرې اوبه تر لاسه کړي، ځکه داسې اټکل شوی چې ایران به تر ۲۰۲۵ کال پورې د اوبو له کمښت سره مخ شي په همدې حال په کال ۱۳۹۳ کې واشنګټن پوسټ راپور له مخې ایران د اوبو د کمښت له خطرناک حالت سره مخ دی. په ایران کې د اوبو د کمښت عوامل د نفوسو وده، نا ګټوره کرنه او د اوبو د ښه مدیریت نشتون ښودل شوی (احمدی،۱۳۹٦: ٦۷ـ ۹۹). پاکستان د اوبو د څېړنې مرکز ویلي چې پاکستان به تر کال ۲۰۲۵ پورې د اوبو له قلت سره مخ شي. داسیا پراختیایي بانک د راپور پر بنسټ پاکستان په نړۍ کې د اوبو له کمښت څخه ډېر اغېزمن دی او په نژدې وخت کې به د هغه هیوادونو په قطار کې ودرېږي چې د اوبو له کمښت سره مخ دي، نو ځکه پاکستان هم هڅه کوي چې د کنړ د سیند پر سر د بند جوړولو مخه ونیسي او پاکستان اقتصاد پوهان په دې نظر دي چې پاکستان اوبو ته پام ونکړي نو دا به دې ځان وژنې په مانا وي(عبدی،۲۰۲۰: ۲۳). په نړۍ کې د تودوخې په ډېرېدلو او نفوس زیاتېدلو سره د اوبو ستونزه پر ایران سربېره د نورو ډېرو ګاونډیانو لپاره هم خپلمنځي شخړې پیدا کولی شي. یواځې ایران نه دی چې د افغانستان سره د اوبو د وېش او مدیریت ستونزه لري بلکه ایران او پاکستان دواړه په تاریخي لحاظ د افغانستان د اوبو په سرچینو دعوې لري (سلطاني،۱۳۹۷: ٤۵). د دې ستونزو او جنجالونو مخینه دا ده چې دا هېوادونه پخپل منځ کې د نړیوالو قوانینو په رڼا کې د اوبو د وېش تړونونه او معاهدې نه لري پرته له یو تړون څخه چې په ۱۹۷۳ کال کې د ایران او افغانستان تر منځ لاسلیک شوی دی. ایران تر ننه په دې تړون عمل نه دی کړی او د تړون خلاف ۷۰ سلنه زیاتې اوبه ترلاسه کوي او د افغانستان له هوکړې پرته یې په دې اوبو زیربناوې او بندونه جوړ کړي دي. پاکستان هم په وار وار کوښښ کړی دی چې د افغانستان سره د اوبو په سر توافق ته ورسیږي او په دې اړه مذاکرات وکړي. په ۲۰۱۱ کال کې د پاکستان د اوبو او انرژۍ وزارت له امریکا او نړیوال بانک وغوښتل چې د افغانستان سره د اوبو په وېش کې د دواړو هېوادونو تر منځ مداخله وکړي خو دې کوښښونو بیا کومه پایله ورنه کړه. ایران او پاکستان دواړه د افغانستان د اوبو په سرچینو تکیه دي .https://dailyshahadat.com/articles/۱۹٤۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناقشه

د کمال خان د بند د جوړېدو په شان نورې بنسټیزې پروژې کولی شي د کاري فرصتونو په برابرولو، د بې روزګارۍ په را کمولو او له منځه وړلو کې ستر او د پام وړ رول ولوبوي. د کمال خان بند په جوړېدو سره به په زرهاوو افغانانو ته په مستقیمه او غیر مستقیمه توګه د روزګار فرصت برابر شي. کاري ځواک به په کار وګمارل شي، عواید به ترلاسه شي، ملي تولیدات او ملي عواید به لوړ شي، ناامني، جګړو او ټولنیزو ستونزو په کچه کې به د پام وړ کموالی راشي او د اقتصادي او ټولنیزې ودې او هوساینې لپاره به لار پرانستل شي.

د ګاونډیو هېوادونو سره د اوبو پر سر سیاسي شخړې، د اوبو مدیریت برخه کې متخصص بشري ځواک نشتوالی، پر اوبو د بندونو جوړولو ظرفیت او مالي امکاناتو نشتوالی هغه ستونزې دي، چې افغانستان حکومت د خپلو اوبو مدیریت کې پاتې راغلی دی. له بده مرغه افغانستان تراوسه له خپلو اوبو سرچینو څخه ډېره لږه ګټه اخیستې، که افغانستان د اوبو او برېښنا بندونو ته پاملرنه کړې وای نن به پاکستان له افغانستان څخه برېښنا پیرله. کاسا به له افغانستانه سرچینه اخیستله، ټوټاپ په نامه به سوداګرۍ نه کیدله، په همدې ډول د سویلي اسیا د انرژۍ د کمښت تشه به افغانانو پوره کوله. افغانستان به په میلیونونو ډالر ترلاسه کول. د سیمې هېوادونه به افغانستان تر اقتصادي اغیز لاندې ول، بې وزلي او بیکاري به نه وه، د خلکو ژوندبه په لوړه کچه و، صنعت او کرنې به پرمختګ کړی وی. افغان حکومت ته پکار ده چې له ګاونډیو هیوادونو سره د اوبو د ویش تړونونه وکړي. هغه ګاونډیان چې د ویش څخه ډېرو اوبو ته اړتیا لري، باید پیسې ترې واخستل شي. د اوبو د بندونو د جوړونې لپاره لاس په کار شي. هرکال افغانستان د برېښنا په مقابل کې ګاونډیو هېوادونو ته د ۲۰۰ میلیونو ډالر ورکوي، دا راوګرځوي. هیڅ چاته په وړیا توګه اوبه ورنکړي ځکه د اوبو ارزښت ورځ تر بلې ډېرېږي. هېواد باید د اوبو پر سرچینو اباد شي او په راتلونکې کې د نړۍ په کچه د انرژۍ صادرونکی هېواد شي.

پایله

کمال خان بند د هېواد د لویو بندونو په شان هغه لوی د اوبو ګرځولو او کنترول بند دی چې د هلمند پر سیند د نیمروز ولایت سوېل ته د چهار برجک ولسوالۍ په ۱۸ کېلومترۍ کې پروت دی. د کمال خان بند ډېره ساحه دښتې نیولې دا بند ۱۶متره لوړوالی او د ۵۲ میلیونه متره مکعب اوبو ذخیره کولو ظرفیت لري او شا اوخوا ۱۸۰ زره هکتاره ځمکه خړوبوي.

دا بند لس زره کلن تاریخ لري چې د جوړېدو چارې یې د تېمور لنګ د وختونو پورې تړل کیږي چې د سیستانیانو سره د تیمور د جګړې په پایله کې دا بند ونړید او تر ډېره وخته پورې همداسې نړیدلی پاتې شو. په کال ۱۳۴۵ د افغانستان د جمهور رئیس سردار محمد داوود خان د واکمنۍ پر مهال د بند د بیارغونې او سروې چارې پیل شوې خو د ثور د کودتا او نورو سیاسي عواملو له کبله نیمګړې پاتې شوې. په ۱۳۹۰ لمریز کال د حامد کرزي د واکمنۍ پر مهال د بند د بیا رغونې اصلي کار په درې برخو کې پیل شو. د لومړۍ برخې د بیارغونې تړون د (تدس) په نامه تاجکستانۍ کمپنۍ سره وشو چې د لومړي پړاو چارې یې د ۱۰ میلیونو ډالرو په ارزښت د ۳۶۸۴ مترو په اوږدو د هلمند سیند ختیز ته د انحرافي دېوال جوړېدل ول چې په ۱۳۹۳ لمریز کال کې بشپړ شو. د دې سترې او بنسټیزې اقتصادي پروژې د دویم پړاو کار چې ۴۷۰۰ مترو په اوږدو او ۱۳ متره لوړوالي او شپږ متره پلنوالي دېوال و، د هلمند سیند لویدیز خواته د شاوخوا ۱۵ میلیونو ډالرو به ارزښت بشپړ شو د بند د جوړېدو د دریم پړاو کار هم د ملي وحدت حکومت خوا د ۱۳۹۶ د ثور میاشت کې پرانستل شو، د بند دې برخې کې به د ۲۰۰ مترو په اوږدوالی سره په پاخه ډول د سیند منځ کې د دېوال جوړېدل او د برېښنا د تولید د دستګاه لګول دي.

وړاندیزونه

د کمال خان بند یوه ملي پروژه ده چې د یادې پروژې په ښېګڼو او زیانونو کې ټول ملت شریک دی، په همدې اساس د یادې علمي مقالې د لیکلو وروسته په لاندې برخو کې وړاندیزونه لازم بولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱. حکومتي چارواکو ته مې دا وړاندیز دی چې د کمال خان، سلما، پاشدان او څو داسې نورو بنسټیزو پروژو څخه د خپلو نورو بې کفایتیو او غلاوو د پټونې لپاره ناوړه سیاسي ګټه پورته نه کړي.
۲. طالبانو ته مې دا وړاندیز دی چې باید له حکومت سره د یو ګډ میکانیزم له لارې د داسې ملي پروژو امنیت ونیسي.
۳. د ټولو هېوادوالو څخه هیله کوو چې د داسې ملي پرژو په باب باید ګډ دریځ او ملي اجماع ولري.
٤. د هلمند اوبو د ویش مسئله یوه سرحدي موضوع ده، سیاسي باید نه شي، ځکه ددې موضوع سیاسي کول د دواړو خواوو په زیان دی.
۵. دهلمند سیند منابعو مدیریت په اړه د ګاونډي هېواد ګډه پانګونه حیاتي رول لوبولی شي او په دې برخه کې باید هڅه وشي چې د خړوبولو نوی سیستم ته پراختیا، د وچکالی لپاره داوبو ذخیره کول او سیلابونو کنترول مخنیوی تر سره شي.

ماخذونه

۱. احمدی، علی.(۱۳۹٦). ایران در جستجوی آب. کابل: انتشارات مستقبل.
۲. ارغنداوي، عبدالعلي.(۲۰۱۷). په تیرو نهو لسیزو کې د افغانستان تاریخ. پېښور: پبلک ارټ پریس
۳. پیرامي،محمد کریم.(۱۳۹۸). سازه های ابی. تهران: انتشارات کافه مهندسی.
٤. خیرابي،جمشید.(۱۳۹۷). مدیریت آب در مزرعه. ایران: کمیته ملی ابیاری و زهکشی ایران.
۵. روټ،باب.(۱۳۸۷). د اوبو مدیریت، مالداري او دتریاکو اقتصاد.ژباړن: امان الله اتل.کابل: د افغانستان د څېړنې او ارزونې اداره.
٦. سلطاني،احسان.(۱۳۹۷). بحران اب در ایران. کابل: خراسان خپرندویه ټولنه.
۷. عبدی،عطاالله.(۲۰۲۰).د افغانستان هایدروپولیتیک او نوې هیلې. پېښور: هیله خپرندویه ټولنه.
۸. علیزاده،امین.(۱۳۹۷).هیدرولوژی. تهران: انتشارات سمت.
۹. کلیوال،سلطان جان.(۲۰۱۷). د افغانستان اوبه د افغانستان سره د دښمنی ستر لامل. اریانا افغانستان انلاین.
۱۰. محبت،احمد علي.(۱۳۹۸). هلمند په هنداره کې. هلمند: میوند خپرندویه ټولنه.
۱۱. مرکز پژوهش های توسعه و اینده نگری.(۱۳۹۷). بر رسی تاثیرات برنامه های تنظیم آب کشورهای همسایه در حوضه های مشترکی مرزی بر ایران. گروه اینده نگری آب، محیط زیست و منابع طبیعی.
۱۲. مرکز پژوهش های توسعه و آینده نگری سازمان برنامه و بودجه کشور ۱۴۰۰ بحران آب و امکان سنجی اتصال - پهنه های آبی شمال و جنوب کشور
۱۳. الن رو او لورین فلمنګ.(۱۳۸۸). د اوبو مدیریت، مالداري او دتریاکو اقتصاد.ژباړن: ماري شیرزاد.کابل: د افغانستان د څېړنې او ارزونې اداره.
١٤. نیازی، محمد داود.(۱۳۹۷). د افغانستان اوبه.کابل: سوله خپرندویه ټولنه.
۱۵. یوناما.(۲۰۱٦). د اوبو حقوق. کابل: په افغانستان کې د ملګرو ملتونو سازمان د مرستې ماموریت یوناما.
۱۶. Qureshi, Asad Sarwar. (۲۰۰۲) Water Resources Management in Afghanistan: The Issues and Options." International Water Management Institute (IWMI), Working Paper ٤۹, Pakistan Country Series No. ١٤.
۱۷. Food and Agricultural Organization (FAO). (۲۰۱٤) AQUASTAT data, and World Bank and OECD GDP Estimates. www.indexmundi.com. [Accessed ۲٦th September ۲۰۱۸).
۱۸. Value of Water Campaign. (۲۰۱۷) The Economic Benefits of Investing in Water Infrastructure. Available from: www.thevalueofwater.org [Accessed ۲۵th September ۲۰۱۸]

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library